॥ २८ ॥ त्वामुद्यम्य पृष्ठेकृत्वा विहायसं यास्यामि पश्य ॥ २९ ॥ हर्षविस्मितसर्वांगी हर्षपुलकितसर्वांगी ॥ ३० तदेव दृश्यमानमेव ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ नवंप रिभवं ॥ अल्पशरीरोशक्तइत्येवंरूपं ॥ ३३ ॥ कामतः इच्छाकृतं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ तस्मात्पादपात् शिंशपातः॥ शरीरवृद्धौः तद्भारजातशाखाभंगध्वनिना राक्षस्योज्ञास्यंती

नहिमेसंप्रयातस्यत्वामितोनयतोंगने॥ अनुगंतुंगतिंशक्ताःसर्वेलंकानिवासिनः ॥ २८ ॥ यथैवाहमिहप्राप्तस्तथैवाहमसंशयं ॥ यास्यामिपश्यवैदेहित्वामुद्यम्यविहायसं॥ २९॥ मैथिलीतुहरिश्रेष्ठाच्छ्रुत्वावचनमद्भुतं॥हर्षविस्मितसर्वांगीहनूमंतमथाब्रवीत् ॥ ॥ ३० ॥ हनूमन्दूरमध्वानंकथंमांनेतुमिच्छसि॥तदेवस्खलुतेमन्येकपित्वंहरियूथप ॥ ३१ ॥ कथंचाल्पशरीरस्त्वंमामितोनेतुमिच्छ सि॥ सकाशंमानवेंद्रस्यभर्तुर्मेप्लवगर्षभ॥ ३२ ॥ सीतायास्तुवचःश्रुत्वाहनूमान्मारुतात्मजः ॥ चिंतयामासलक्ष्मीवान्नवंपरिभवं कृतं॥३३॥ नमेजानातिसत्वंवाप्रभावंवासितेक्षणा॥तस्मात्पश्यतुवैदेहीयद्रूपंममकामतः॥३४॥ इतिसंचिंत्यहनुमांस्तदाप्लवगस त्तमः॥दर्शयामाससीतायाःस्वरूपमरिमर्दनः॥३५॥सतस्मात्पादपाद्धीमानाप्लुत्यप्लवगर्षभः॥ ततोवर्धितुमारेभेसीताप्रत्ययकारणा त्॥ ३६॥ मेरुमंदरसंकाशोवभौदीप्तानलप्रभः॥ अग्रतोव्यवतस्थेचसीतायावानरर्षभः ॥ ३७॥ हरिःपर्वतसंकाशस्ताम्रवक्त्रोमहा बलः॥ वज्रदंष्ट्रनखोभीमोवैदेहीमिदमब्रवीत् ॥ ३८ ॥ सपर्वतवनोद्देशांसाट्टप्राकारतोरणां ॥ लंकामिमांसनाथांवानयितुंशक्तिर स्तिमे॥ ३९ ॥तदवस्थाप्यतांबुद्धिरलंदेविविकांक्षया॥ विशोकंकुरुवैदेहिराघवंसहलक्ष्मणं॥४० ॥ तंदृष्ट्वाचलसंकाशमुवाचजन कात्मजा॥पद्मपत्रविशालाक्षीमारुतस्यौरसंसुतं॥ ४१ ॥

ति ततआप्लुतिः ॥ ३६ ॥ अग्रतोव्यवतस्थे योग्यपुरोदेशेस्थितः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सनाथां सरावणां नयितुं नेतुं ॥ ३९ ॥ अवस्थाप्यतां समर्थोयमिति निश्चीयतां विकांक्षया संदेहे माविशोकं कुरु मत्पृष्ठे तत्र गत्वेतिशेषः ॥ ४० ॥ ४१ ॥